

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocații Antoci Maria și Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Rusu Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Rusu Nicolae xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.01.2021 – 14.05.2021;

Instanța de apel: 04.06.2021 – 21.09.2021;

Instanța de recurs: 02.12.2021 – 12.05.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 mai 2021, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Rusu Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului Rusu Nicolae în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 21,77 lei.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la data de 21 noiembrie 2020, aproximativ la ora 01:46, încălcând flagrant prevederile pct.14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea de Guvern a Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, care stipulează, că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a condus în mun. Chișinău, str. Nicolae Milescu-Spătaru și Ion Dumeniuc, mijlocul de transport de model „Mercedes E280” cu n/î xxxx, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt confirmat prin rezultatul alcotestului „Drager” la care a fost supus, potrivit căruia, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,72

mg/1, concentrație care, conform prevederilor art.134¹² alin.(3) din Codul penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Rusu Nicolae în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Rusu Olesea, solicitând casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Rusu Nicolae, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 8 luni.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că inculpatul a fost anterior judecat pentru infracțiuni similare și anume prin sentința Judecătorei Hîncești din 11.02.2016, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal și condamnat la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 22.10.2019, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal și condamnat la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- comiterea unei noi infracțiuni prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, indică asupra faptului că acesta nu a conștientizat că a comis iarăși o faptă social periculoasă fiind în stare de ebrietate;

- faptul că pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu și-a atins scopul final, or inculpatul iar este pe banca acuzaților;

- având în vedere că inculpatul a comis două infracțiuni similare, aflându-se la a treia abatere, dar și caracterul social periculos al faptei incriminate, este necesar ca inculpatului Rusu Nicolae să-i fie aplicată o pedeapsă sub de închisoare;

- reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane - faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni;

- pericolul social al faptei de conducere în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără a avea dreptul de a conduce, este cu atât mai mare, chiar dacă ar fi fost treaz, ori acesta nu avea abilitățile, cunoștințele și deprinderile unui conducător auto, care deține permis de conducere.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusu Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Rusu Nicolae a săvârșit anume infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală,

fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, fiind constatat cu certitudine că, Rusu Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a indicat că pedeapsa stabilită de către prima instanță sub formă de muncă neremunerată nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica pedeapsa sub formă de muncă neremunerată. Prin urmare, în viziunea instanței de apel, fapta comisă de inculpat prezintă un pericol sporit pentru societate, care atentează la securitatea circulației rutiere, prima instanță urma să țină cont de gravitatea infracțiunii comise inclusiv că prejudicierea relațiilor sociale cu privire la securitatea circulației rutiere are consecințe cu un pronunțat caracter grav, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale, cu atât mai mult că acesta reprezintă tendințe ascendente.

În acest sens, instanța de apel a constatat că la stabilirea pedepsei, urmează de luat în considerare faptul că Rusu Nicolae a comis o infracțiune care conform art.16 Cod penal face parte din categoria celor ușoare, personalitatea inculpatului, care și-a recunoscut vina integral, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, inclusiv faptul că anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, fapt ce atestă că inculpatul nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni. Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar potrivit art.77 Cod penal se reține în calitate de circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Rusu Nicolae a comis infracțiunea imputată, ulterior condamnării sale prin sentința Judecătoriei Hîncești sediul Central din 22.10.2019, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal și condamnat la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, rezultă că corijarea și reeducarea inculpatului Rusu Nicolae este posibilă cu aplicarea unei pedepse privative de libertate în limitele prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal coroborat cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, asemenea pedeapsă fiind echitabilă în coraport cu fapta comisă și va atinge scopul educativ și preventiv stabilit la art.61 din Codul penal.

Prin urmare, instanța de apel a notat că, ținând cont de scopul pedepsei penale, este rațional de aplicat pedeapsa cu închisoarea, existând un pericol social în sensul în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate, atât pentru

restabilirea ordinii de drept, cât și pentru corectarea inculpatului. Or, circumstanțele stabilite condiționează necesitatea aplicării lui Rusu Nicolae a pedepsei privative de libertate.

Instanța de apel a conchis că este corect și întemeiat de a-i aplica inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În acest sens, instanța de apel a menționat că infracțiunea comisă de către inculpat are un grad sporit de pericolozitate, prin conducerea repetată a mijlocului de transport în stare de ebrietate, ce nu poate fi neglijat la stabilirea modului de executare a pedepsei, fiind necesară aplicarea unei pedepse privative de libertate. Faptul că, la caz sunt reținute și împrejurări referitoare la personalitatea inculpatului, menționate mai sus, ce-i atenuază răspunderea penală, sunt în măsură de a justifica aplicarea unei pedepse cu reducerea termenului, stabilindu-i-se, o pedeapsă în limita minimă a sancțiunii prevăzute de legea penală, redusă în baza art.364¹ Cod de procedură penală, imputată ultimului.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Rusu Nicolae, care invocă temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- concluzia instanței de apel că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate, este neechitabilă, or prima instanță corect a individualizat pedeapsa, care corect a coroborat circumstanțele agravante și cele atenuante, săvârșirea unei infracțiuni ușoare, precum și având în vedere recunoașterea de către inculpat a faptelor indicate în rechizitoriu, judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală;

- prima instanță corect a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, la fel prima instanță a luat în considerare la stabilirea pedepsei caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii comise, circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

4.2. Avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Rusu Nicolae, care invocă temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și solicită, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- deși instanța de apel a indicat în decizia sa că infracțiunea a fost săvârșită în perioada executării unei pedepse pentru o infracțiune identică, la materialele cauzei penale nu sunt careva date ce ar indica la faptul că inculpatul ar fi comis fapta pentru care este acum inculpat în perioada executării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o altă infracțiune. La fel, acuzatorul de stat în cererea de apel la aceste aspecte nu a prezentat careva probe;

- potrivit comunicării nr. 25/02/819 din 10.11.2021, Rusu Nicolae a executat sentința din 22.10.2019 în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, la 150 ore muncă

neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar la data de 16.11.2020, acesta a fost exclus din evidență, în legătură cu executarea pedepsei de muncă neremunerată în folosul comunității, iar potrivit rechizitoriului inculpatul Rusu Nicolae a săvârșit fapta la 21 noiembrie 2020;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că îndreptarea și corectarea lui Rusu Nicolae nu este posibilă fără izolarea de societate, în conformitate cu cerințele art.75-78 Cod penal, nefiind posibilă nici aplicarea prevederilor art.90 Cod penal;

- inculpatul Rusu Nicolae potrivit art.111 Cod penal are antecedentele penale stinse, deși anterior a mai comis infracțiuni similare care nu prevedeau pedeapsa cu închisoarea, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, se căiește, nu a cauzat careva prejudicii, infracțiunea săvârșită este una ușoară, nu a comis o infracțiune cu violență, ce ar prezenta un pericol iminent pentru societate, circumstanțe ce nu au fost luate în considerare de instanța de apel la individualizarea pedepsei, fiind ignorate prevederile art.75 alin.(2) Cod penal;

- inculpatul Rusu Nicolae și-a ispășit pedeapsa pentru faptele anterioare și nu poate suporta consecințe duble pentru acestea;

- Rusu Nicolae nu este un infractor înrăit, iar sancțiunea prevede o pedeapsă alternativă închisorii – muncă neremunerată în folosul comunității, însă instanța de apel nefondat și nemotivat a aplicat cea mai gravă categorie de pedeapsă, deși legislația națională și cea internațională dau prioritate măsurilor alternative de pedeapsă;

- deși instanța de apel a considerat dovedită vinovăția lui Rusu Nicolae în baza probelor cercetate de prima instanță, nu era în drept să-și întemeieze soluția de condamnare pe aceste probe fără să le verifice în ședința de judecată a instanței de apel și fără a fi consemnate în procesul-verbal, contrar prevederilor art.414 alin.(6) Cod de procedură penală.

5. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În argumentare, procurorul a invocat că instanța de apel just a ajuns la concluzia condamnării inculpatului Rusu Nicolae în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, această soluție fiind reținută în strictă conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75-78 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, condamnat anterior pentru comiterea infracțiunii similare, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, în final stabilindu-i lui N. Rusu o pedeapsă echitabilă.

Cu referire la alegația recurentului Cobzac Gheorghe, precum că instanța de apel nu a cercetat în totalitate probele acuzării și nu le-a inclus în procesul-verbal al ședinței de judecată, procurorul notează că sentința primei instanțe a fost contestată în latura

pedepsei, cauza a fost examinată în ordinea art.364¹ alin.(2) Cod de procedură penală, iar instanța de apel a preluat motivarea soluției de condamnare a primei instanțe, cu cercetarea probelor în latura contestată și a adoptat o hotărâre legală.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că, potrivit textului recursurilor, recurenții indică temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*, manifestând dezacordul cu soluția instanței de apel de casare a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Rusu Nicolae recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, alegațiile și temeiurile de recurs invocate în cererile de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Cu referire la criticile recurenților reflectate în pct.pct.4.1. – 4.2. a prezentei decizii, precum că: *“concluzia instanței de apel că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate, este neechitabilă, or prima instanță corect a individualizat pedeapsa, care a corect a coroborat circumstanțele agravante și cele atenuante, săvârșirea unei infracțiuni ușoare, precum și având în vedere recunoașterea de către inculpat a faptelor indicate în rechizitoriu, judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală; inculpatul Rusu Nicolae potrivit art.111 Cod penal are antecedentele penale stinse deși anterior a mai comis infracțiuni similare care nu prevedeau pedeapsa cu închisoarea, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, se căiește, nu a cauzat careva prejudicii, infracțiunea săvârșită este una ușoară, nu a comis o infracțiune cu violență, ce ar prezenta un pericol iminent pentru societate, circumstanțe ce nu au fost luate în considerare de instanța de apel la individualizarea pedepsei, fiind ignorate prevederile art.75 alin.(2) Cod penal”*, Colegiul penal lărgit constată că nu pot fi acceptate, or, aceste circumstanțe au fost luate în considerare de instanța de apel la stabilirea pedepsei, împreună cu alte circumstanțe care îl caracterizează negativ pe inculpatul Rusu Nicolae.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert că instanța de apel a luat în considerare circumstanțele invocate supra

de recurent, pedeapsa de 6 luni închisoare fiind stabilită inculpatului Rusu Nicolae în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicarea în deplină măsură a prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, cu reducerea cu o treime a limitelor pedepsei cu închisoarea prevăzute în sancțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal, precum și a criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art.7, 75 Cod penal, fiind ținut cont și de cerințele prevăzute de art.61 alin.(2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Rusu Nicolae, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că, aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale și la personalitatea inculpatului Rusu Nicolae, care și-a recunoscut vinovăția, gravitatea infracțiunii care este una ușoară, prezenta circumstanței agravante indicată și în rechizitoriu (f.d.78) - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, inculpatului Rusu Nicolae, fiindu-i corect stabilită o pedeapsă redusă în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal de 6 luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, or sancțiunea infracțiunii incriminate prevede o pedeapsă de până la 1 an închisoare, iar noile limite de pedeapsă reduse cu 1/3 sunt de la 3 luni la 8 luni închisoare.

Totodată, Colegiul penal lărgit observă că, instanța de apel corect a reținut că inculpatul Rusu Nicolae anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Hîncești (sediul Central) din 22.10.2019, în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și deși a executat pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității - o pedeapsă non privativă de libertate, inculpatul Rusu Nicolae careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării, săvârșind o nouă infracțiune similară, prin conducerea unui mijloc de transport în stare de ebrietate cu grad avansat, chiar în condițiile în care avea anulat dreptul de a conduce mijloace de transport.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că, din materialele cauzei (f.d.40-45), probă verificată inclusiv în ședința instanței de apel (f.d.123), rezultă că inculpatul Rusu Nicolae, prin sentința Judecătorei Hîncești din 11.02.2016, a mai fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit consideră că inculpatul Rusu Nicolae nu a conștientizat gravitatea acțiunilor sale și nu s-a corectat, or anterior de două ori i s-a aplicată pedeapsa non privativă de libertate - cu muncă neremunerată în folosul comunității, și deși antecedentele penale au fost stinse prin executarea pedepselor, acesta a continuat activitatea criminală prin comiterea unei fapte similare cu un pericol social-sporit, *(or conducerea mijlocului de transport în lipsa dreptului de a conduce, inclusiv și în stare de ebrietate cu grad avansat, pune în pericol considerabil securitatea traficului rutier, precum și viața și sănătatea participanților traficului rutier)*, iar în aceste condiții, instanța de apel corect a conchis că efectul preventiv a legii penale va fi atins doar prin executarea unei pedepse cu închisoarea, or, doar astfel va fi realizat scopul legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel corect i-a stabilit inculpatului Rusu Nicolae pentru comiterea repetată a infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, pedeapsa definitivă de 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar din analiza materialelor cauzei, nu se identifică temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată, asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat instanța de apel în decizia sa.

Totodată, Colegiul penal lărgit respinge ca inadmisibile argumentele din recurs, precum că: *”deși instanța de apel a indicat în decizia sa că infracțiunea a fost săvârșită în perioada executării unei pedepse pentru o infracțiune identică, la materialele cauzei penale nu sunt careva date ce ar indica la faptul că inculpatul ar fi comis fapta pentru care este acum inculpat în perioada executării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o altă infracțiune”*, or acest fapt nu afectează în careva mod corectitudinea și legalitatea soluției adoptate de instanța de apel în prezenta speță, având în vedere că instanța de apel și-a întemeiat soluția prin coroborarea tuturor circumstanțelor atenuante și agravante ce caracterizează personalitatea inculpatului Rusu Nicolae, precum și a circumstanțelor comiterii infracțiunii incriminate, cu aplicarea corectă a prevederilor legale pertinente în prezenta speță.

La fel, ce ține de criticile recurentului Cobzac Gheorghe, precum că: *„în speță, deși instanța de apel a considerat dovedită vinovăția lui Rusu Nicolae în baza probelor cercetate de prima instanță, nu era în drept să-și întemeieze soluția de condamnare pe aceste probe fără să le verifice în ședința de judecată a instanței de apel și fără a fi consemnate în procesul-verbal, contrar prevederilor art.414 alin.(6) Cod de procedură penală”*, Colegiul penal lărgit atestă că nu pot fi acceptate, în condițiile în care sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de procuror doar în latura pedepsei, iar prin decizia instanței de apel, care a însușit motivarea corectă a primei instanțe în partea constatării vinovăției și calificării acțiunilor inculpatului Rusu Nicolae în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal (f.d.130), a fost pronunțată o nouă hotărâre cu intervenirea în sentință doar în latura pedepsei, fără a fi apreciate din nou probe administrate la urmărirea penală și cercetate de prima instanță în demonstrarea vinovăției inculpatului.

Astfel, din conținutul părții descriptive și a dispozitivului deciziei contestate, Colegiul penal lărgit observă că, instanța de apel a intervenit și modificat sentința primei instanțe, doar în latura pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre, cu verificarea suplimentară a probelor solicitate de procuror ce țin de chestiunea individualizării pedepsei penale, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d.123), iar apărătorul inculpatului a solicitat verificarea doar a *„cererii inculpatului prin care a recunoscut vinovăția”* (f.d.123), de către părții nefiind solicitată verificarea altor probe sau punerea în discuție a altor chestiuni de fapt sau de drept.

Prin urmare, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției, inclusiv în partea pedepsei stabilite, și în virtutea corectitudinii acesteia, pentru a evita repetări inutile, Colegiul penal lărgit acceptă și însușește motivarea expusă în decizia contestată, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită

ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat temeinicia motivelor și erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocații Antoci Maria și Cobzac Gheorghe în numele inculpatului Rusu Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Rusu Nicolae xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie